

DE REFORMATIE

WEEKBLAD TOT ONTWIKKELING VAN HET GEREFORMEERDE LEVEN

DIE OWE JEUGD VERNIEUWT ALS EENS ARENDS PSALM 103:3

Onder redactie van Prof. Dr. K. SCHILDER, Kampen.

Medewerkers: Dr. H. A. van Andel, Solo; Dr. R. E. van Arkel, Utrecht; N. Baas, Amsterdam; Dr. Henry Beets, Gravel Rapids; Dr. H. Bergema, Karoemi; Dr. F. A. den Boeft, Rotterdam; Dr. E. T. v. d. Born, Heemstede; Mr. A. Bouman, Rotterdam; Ir. B. ter Brugge, Almelo; Dr. K. J. Cremer, Kampen; Mevr. W. Cremer-de Vries, Kampen; Dr. R. J. Dam, Kampen; Dr. A. C. Drogendijk, Dordrecht; Dr. D. van Dijk, Groningen; Drs. D. J. Galle, Kampen; Mevr. G. Gilhuis-Smitskamp, Mijdrecht; Dr. J. H. Hagenbeek, Zwolle; Dr. J. van Herkelen, Ermelo; Dr. B. Holwerda, Amersfoort; A. Janse, Biggelaar; Dr. P. Jasperse, Leiden; Dr. J. Kapteyn, IJmuiden; Dr. G. Keizer, De Steeg; Dr. B. A. Knoppers, Amsterdam; Dr. J. L. Koole, Vreeland; Dr. E. D. Kraan, Vlaardingen; A. Kuiper, Utrecht; Dr. J. v. d. Linden, Poerworedjo; Dr. S. O. Los, 's-Gravenhage; Mevr. C. E. Th. Luijckma-Francken-Schreuder, Rotterdam; Dr. F. C. Meijster, Rotterdam; G. Meima, Groningen; Dr. H. Mulder, Deventer; Dr. S. J. Poppa, Amersfoort; Dr. A. Ringnalda, Ermelo; P. J. Risseuw, 's-Gravenhage; C. Rijnsdorp, Rotterdam; A. Schilder, 's-Gravenhage; Dr. G. K. Schoop, 's-Gravenhage; Dr. R. Schippers, Wansword; Dr. J. Smelik, 's-Gravenhage; Dr. H. Smilde, Groningen; Drs. H. Smitskamp, 's-Gravenhage; Dr. N. Streefkerk, Wollega; D. Stroot, Bussum; J. Strikwerda, Zeist; Prof. Dr. C. v. Til, Philadelphia Pa.; Dr. C. Veenhof, Haarlem; Drs. M. B. v. 't Veer, Groningen; Dr. J. Veldkamp, Hilversum; Prof. Dr. D. H. Th. Vollenhoven, Amsterdam; Dr. M. Vreugdenhil, Meliskerke; Dr. F. de Vries, 's-Gravenhage; Dr. J. de Vries, Tilburg; Dr. H. J. Westerink, Leiden; Dr. D. K. Wielenga, Capelle a. d. IJssel; Mr. J. A. de Wilde, 's-Gravenhage; Dr. S. U. Zuidema, Solo.

Alle stukken bestemd voor de Redactie zende men aan:
Prof. Dr. K. SCHILDER, Vloedijk 101, Kampen.

Drukkers-Uitgevers:
OOSTERBAAN & LE COINTRE N.V., Goes.
Telefoon No. 2424 — Postrekening No. 36000.

Abonnement: f2.50 per halfjaar bij vooruitbetaling.
Voor 't Buitenland f7.50 en voor Ned.-Indië f6.— per jaar.
Advertentiën: 25 ct. per regel — Losse nummers f0.15.

INHOUD: Hoofdart.: Getuigen in den Bijbel, V. — Uit de Schrift: Tweeërlei kastijders, Hebr. 12:9. — Kerkelijk leven: De scheuring in Amerika, XVII. Een nieuwe vertaling van het Nieuwe Testament. Hulp-opleiding predikant Argentinië. — Even parkeerren: Gewone bekeering. — Literatuur en kunst: Een mooie bloemlezing. — Vakwetenschap en praktijk: Tuberculose, I. — Het boek van de week: De nihilistische revolutie, II. — Uit de historie: Een interessant stuk autobiografie. — Perschoonw. — Kerkenw. — Bijlage: Heideveld, Catechismus, blz. 289—296.

HOOFDARTIKEL

Getuigen in den Bijbel.

V.

Openbaring. — Het boek als getuigenis. — Het getuigenis van Jezus. — Conclusies.

Ons rest nog de bespreking van de Openbaring des Heeren aan Johannes.

Uit vergelijking van het voorwoord en het slotwoord van dit boek blijkt, dat het boek op zich zelf mag heeten: het getuigenis, dat Jezus Christus geeft.

In dit boek spreekt Jezus, de Amen, de trouwe en waarachtige Getuige, 1:5, 3:14. In Zijn Goddelijke alwetendheid geeft Hij aan Johannes een openbaring over wat haast geschieden moet.

Hij wordt, om het in de taal der Oudtestamentische profeten te zeggen, openbaar in zijn komen ten getuige, als een snel getuige, Micha 1:2, Mal. 3:5.

Bovendien spreekt het boek herhaaldelijk over hen, die het getuigenis van Jezus hebben, 1:9, 12:17, 19:10, 8:9, 12:11. Allerlei mensen hebben het getuigenis van Jezus. Niet alleen Johannes, niet slechts zij, die den geest der profetie bezitten, maar ieder, dien Jezus zich niet schaamt zijn broeder te noemen, die aldus tot de nakomeling-schap der vrouw (Op. 12:17) behoort, en de geboden Gods bewaart.

Wat is dit getuigenis van Jezus? De duidelijke parallel ervan, het Woord Gods, stelt in het licht, dat het op een of andere manier met de prediking van Jezus samenhangt; maar anderzijds is even klaar, dat het getuigenis van Jezus hebben niet een voorrecht is van de predikers alleen.

In allerlei vormen moet dit getuigenis van Jezus worden bewaard. Deze vormen zijn onderscheiden naar roeping en begaafdheid, naar algemeene en bijzondere tijdsomstandigheden, naar geslacht en leeftijd. Maar al die vormen moeten, om dien naam waard te zijn, dien hun in Openbaring gegeven wordt, een voortzetting en verbreding van het getuigenis van Jezus zijn.

Het getuigenis van Jezus is een bepaalde grootheid. Terminologisch en zakelijk is het onderscheiden van het getuigenis omtrent Jezus, dat Hij de Zoon Gods is en de Christus, gelijk wij dat in het evangelie en den brief vinden. Daar kreeg Jezus een getuigenis van den Dooper, den Vader, den Heiligen Geest en van de apostelen; en als de Zoon legde Hij het ook zelf af, tegenover het ongeloof en de dwaalleer. Dit getuigenis was tegelijk een aanklacht van de Joden, als zij in de verharding steken bleven, en van de ketters, indien zij in hun antichristendom volhardden. In Openbaring is sprake van het getuigenis van Jezus in de gemeenten, zoals deze een kleine eeuw na zijn geboorte in de wereld leven. In hun midden is nog die Johannes, die met de getuigen-roeping in den zin van het evangelie belast was. Hij volbracht deze roeping o.m. door het schrijven van het evangelie en den brief. Doch Johannes

heeft tevens het zelf-getuigenis van Jezus doorgegeven, opdat het in de gemeenten zou worden bewaard en gepredikt. Hij zag er geen bezwaar in, dat anderen het getuigenis van Jezus van hem overnamen en dat het dien naam bleef dragen. Het getuigenis, zoals het historisch gegeven is, door hem zelf o.a. in het evangelie en den brief in verband met de vleeschwording des Woords is een zeer pregnant begrip. Maar in de gemeenten, die Christus mede door hem vergaderd heeft, wordt dat getuigenis door alle geloovigen bewaard, en als getuigenis door sommigen gepredikt. Doch niet als het hunne, maar als het (zelf) getuigenis van Jezus.

Nu is ook duidelijk, waarom predikers in dit boek getuigen kunnen heeten, zoodat Christus Antipas zijn trouwen getuige noemt, 2:13. Getuigen van Jezus heeten dan zulke predikers: ik zag de vrouw verzadigd van het bloed der heiligen en van het bloed der getuigen van Jezus, 17:6. De getuigen worden hier onderscheiden van de heiligen. Beide, heiligen en getuigen, zijn bloedgetuigen, martyres, martelaars in onzen zin van het woord. Maar de predikers heeten getuigen om hun trouw aan het getuigenis, dat Jezus van zichzelf gegeven heeft. Dit wordt nog te meer duidelijk, indien men met 17:6 vergelijkt 16:6: Omdat zij het bloed der heiligen en der profeten vergoten hebben. Ook hier vormen de heiligen een groep naast een andere categorie, die op de eene plaats profeten en op de andere getuigen worden genoemd.

Getuigen is bij Johannes sterk Oudtestamentisch gekleurd. Recht en feit zijn bij hem aldus verbonden, dat God, komend ten gerichte, oordeelen zal over geloof en ongeloof, die beide een houding zijn tegenover feiten. Boven het feiten-aanvaardende of feiten-verdraaiende forum der menschen troont het forum Gods.

Jezus staat slechts schijnbaar voor het forum der menschen, om hen te laten beslissen over de feiten, die zij door het getuigenis kennen. Realiter staat Hij voor Gods rechterstoel om hen te verpletteren door zijn aanklagend getuigenis, dat Hij, dien zij vernachten, in feite Gods Zoon is.

Kort gezegd is getuigen van Jezus Christus dus het spreken over Hem, door Hem zelf of door den Vader en den Heiligen Geest, of door oog- en oorgetuigen van zijn leeren en doen, om door dit spreken te bewegen tot de groote beslissing, de positieve uitspraak van het geloof, dat in den wortel breekt met de ongeloofoverwerping van het Woord, dat vleesch werd en onder ons woonde en zijn heerlijkheid toonde, niet het minst in zijn opstanding uit de dooden. Aldus dient dit getuigen met zijn kennis en weergave der feiten het recht Gods.

Het aardsche leven van Jezus is uitgelopen op een proces. En op de voltrekking van een vonnis. Het ongeloof heeft altijd gezocht naar een middel om onder den schijn van recht Hem aan te tasten in zijn rechten. Valsche getuigen hebben daarbij hun dienst willen leenen. En ze pogen het nog. Doch het ongeloof komt door het middel van het proces met Jezus niet klaar. Jezus heeft getuigen!

Vóór het proces in Jeruzalem worden zijn beschuldigers reeds schuldig gesteld, wanneer de Dooper van Hem getuigt, dat Hij het licht is; en wanneer de Vader en Jezus zelf getuigen, dat Hij de Christus en de Zoon Gods is.

Tijdens het proces belicht Jezus de werkelijke positie in het geding: naar der Joden aanklacht luistert Pilatus niet; ook vreesde hij geen opstandige beweging, want Jezus' koninkrijk is van deze wereld niet; Hij is in de wereld gekomen om tegen het ongeloof te getuigen.

Na het proces zijn de apostelen getuigen van zijn opstanding in het Jeruzalem van Kafas en

Geen rekensom-geloof.

Ongetuifeld zijn een verbroken hart en een verslagen geest de offerande, die God behaagt en alleen waar deze zijn, kan de troost der vergeving gemaakt worden; doch er is groote behoedzaamheid noodig bij het praktisch aanwenden van deze wet in het gemiddelen, bij onze zelf-beproeving.

In de eerste plaats is hier het getuige, dat we daarbij onszelven zetten op de plaats van onzen God, door zelf te willen beslissen of er wel waarlijk en of er wel voldoende verbruggeling en verslagenheid bij ons is; om dan vervolgens ook zelf te beslissen of we het er voor houden mogen dat de vergeving der zonden ons deel is. Maar zó maken we de zaak van onze verzoning met God tot een rekensom, wier uitkomst, mocht ze al gunstig zijn, ons op den duur niet geruststellen kan. Zó zoeken we onzen vrede in ons eigen oordeel, terwijl we toch alleen in 't oordeel Gods kunnen rusten.

Dr. K. FERNHOUT.
„De Reformatie“, 5 December 1924.

Pilatus. En tot aan het eind der aarde. God heeft Hem uit de dooden opgewekt, kunnen zij van den beschuldigen Jezus zeggen.

In hun evangelieprediking, die roept om de keus voor den Christus Gods, zijn de apostelen getuigen, ook wanneer zij als Johannes een evangelie en een brief schrijven, om het ongeloof en de dwaalleer te breken en tot het geloof te bewegen.

Timotheüs moet dat element in de prediking vasthouden, tegenover de gevaren, die hem en de kerk bedreigen van de zijde dergenen, die altijd weer procedeerend met Jezus willen klaar komen, II Tm. 1:8.

Christus geeft aan Johannes op Patmos een getuigenis, dat de scherpst mogelijke aanklacht is van den waan, dat de wereld de kerk kan en mag verdrücken.

En in de kerk onder het kruis zijn het de getuigen van Jezus, die in haar profetische prediking de wereld schuldig stellen om haar ongeloof.

Allen, die gelooven, bewaren dit getuigenis. De wereld is sinds het procederen van het sanhedrin en op Gabbatha en de voltrekking van het vonnis op Golgotha met Jezus niet klaar. Het recht heeft zijn loop niet volind. Er zijn getuigen van Jezus! W. R. S.

Aant. Voor de wetenschappelijke bewijsvoering van wat in deze artt. werd gesteld en ook voor de uiteenzetting en bestrijding van andere meeningen moge ik verwijzen naar mijn proefschrift Getuigen van Jezus Christus in het Nieuwe Testament. Uitg. T. Wever N.V., Franeker, 1938.

UIT DE SCHRIFT

Tweeërlei kastijders.

„Voorts, wij hebben de Vaderen onzes vleeschs wel tot kastijders gehad, en wij ontzagen ze; zullen wij dan niet veel meer den Vader der geesten onderworpen zijn en leven? Hebr. 12:9.

In dit meditatiewoord wordt een parallel getrokken tusschen de kastijding, waardoor onze ouders ons hebben opgevoed en de kastijding, waardoor de Vader der geesten Zijn kinderen vormt.

De schrijver van den brief aan de Hebreërs spitst deze verrassende en diepzinnige vergelijking vooral op twee punten toe.

Eerst vergelijkt hij, door treffende typeering van beide, de beide opvoeders en daarna vergelijkt hij de uiteenlopende doelstelling, welke zij beide met hun kastijding beoogen.

En het resultaat zijner vergelijking legt hij vast door in vraagvorm een conclusie daaruit te trekken.

Wat beide opvoeders aangaat: hij teekent hen met sterk-typeerende benamingen.